

Συναμεις φιλικας και φω
τιζε την καρδιαν εμου, εν
αυθας εν αυτη τωρ νοερον
δια πνευματος αγιου σου,
ινα διαλαμψη εν εμοι γνω
βις αληθης περι σου, και πε
ποινηβις ετωιβε, μετα ετωικ,
ληθεως διηνεκουσ και ποισε,
ως ανδραυσου, και εντορου
ευχαριστίας, εν οσακοη α
διακριτω και ταπεινωθει
ανυποκριτω, προς ηδι
βρεπαρων και την κρα
τασαν χειρα σου. υπερε
των